

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะพัฒนาประเทศให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างดีนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีกำลังคนทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ แต่การสร้างกำลังคนที่ดีนั้นจะต้องมีระบบการศึกษาที่ดี ทำให้คนนี้สกิปัญญาสามารถจะแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงไปอย่างดี การศึกษาลักษณะใดที่ไม่เป็นไปเพื่อการพัฒนาประเทศควรจะได้รับปรับปรุง¹ ดร.สีปันนท์ เกตุทัต² กล่าวว่าการศึกษาที่ไม่เป็นไปเพื่อการพัฒนาประเทศคือการสอนที่ให้แต่เนื้อหาวิชาอย่างเดียวโดยไม่สอนให้เกิดจิตเห็นได้ว่าวิชาความรู้ทาง ๆ เพิ่มน้อยมากขึ้นทุก ๆ ปี การสอนเนื้อหาทั้งหมดจะไม่เกิดประโยชน์อันใดในเมื่อถูก 10 - 20 ปีข้างหน้าก็จะมีความรู้ใหม่เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ Robert B. Sund³ ให้ขอคิดเห็นว่า ขอเท็จจริงที่ไม่มีความสำคัญ ในควรจะนำเข้าไว้ในหลักสูตรของการเรียนการสอนแต่ควรจะนำหลักการใหญ่ ๆ (Themes) เข้าบกรุงไว้ จะก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่า วิทยาศาสตร์นับได้ว่าเป็นวิชาสำคัญที่จะช่วยพัฒนาประเทศได้มาก ดังที่ ดร. อุทิศ

¹ สาโรช บัวศรี, "การศึกษากับการพัฒนาประเทศ," วารสารวิทยาจารย์, 5

(กรกฎาคม, 2513), 25.

² สีปันนท์ เกตุทัต, "การศึกษากับการพัฒนาประเทศ," วารสารวิทยาจารย์, 5 (กรกฎาคม, 2513), 26.

³ Robert B. Sund and Leslie W. Trowbridge, Teaching Science Inquiry in the Secondary School, (Ohio : Charles E. Merrill Books, Inc., 1967), p.44.

นาคสวัสดิ์⁴ ได้ชี้ให้เห็นว่ากำลังคนที่ประเทศไทยกำลังขาดอยู่ขณะนี้ก็คือ แพทย์ พยาบาล เภสัชกรชั้นสูง นักวิศวกร ครุ อาจารย์ต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งการที่จะสร้างบุคลากรเหล่านี้ให้ ก็จำเป็นจะต้องเตรียมวิชาการขั้นพื้นฐานให้ดีพอ

ดร. ชีระชัย ปูรณะ⁵ กล่าวว่า การสอนวิทยาศาสตร์แบบบรรยายนั้น เป็นการสอน ที่มุ่งแต่ให้นักเรียนจำกัดแค่คำพูด กฎหมายและเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์เป็นสำคัญ ซึ่งขอเท่า- จริงและเนื้อหาต่าง ๆ เหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงไป ตามความต้องการที่คิดและมีเครื่องมือที่ถูกต้อง ความธรรมชาติอันแท้จริงของวิทยาศาสตร์นั้น เป็นหงส์เนื้อหาวิชา (The Body of Knowledge) และวิธีการที่นักวิทยาศาสตร์ใช้ค้นหาความรู้ สิ่งที่จำเป็นในการศึกษาทางวิทยา- ศาสตร์ก็คือ ความเข้าใจในชื่อสุรุปรือหลักการทางวิทยาศาสตร์ ทักษะในการใช้เครื่องมือ ทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทักษะในการคิดอย่างมีเหตุผลอย่างทั้งหมดทักษะในการแก้ปัญหา ปลูกฝังทัศนคติ ความสนใจ ความซาบซึ้งต่อวิทยาศาสตร์ ซึ่ง ดร.นิตา สะเพียรชัย⁶ ได้ให้ ความเห็นว่า การเรียนการสอนที่จะก่อให้เกิดสิ่งเหล่านี้ได้คือการนำเอาวิธีการทางวิทยา- ศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน

วิธีสอนวิทยาศาสตร์ที่古今 ดำเนินการวิทยาศาสตร์ไป คือวิธีการสอนแบบสืบสอด (Inquiry Method) เพราะวิธีการสอนแบบนี้ คือเน้นหนักในแบบกระบวนการ (Process) เป็นสำคัญ สนับสนุนให้นักเรียนได้ค้นคว้าขอเท็จจริง สงสัยให้เกิดความคิดค้น วิธี

⁴ อุทิศ นาคสวัสดิ์, "การศึกษาภารกิจการพัฒนาประเทศไทย," วารสารวิทยาจารย์, 5 (กรกฎาคม, 2513), 27.

⁵ ชีระชัย ปูรณะ⁵, "การสอนวิทยาศาสตร์สมัยใหม่," วิทยาศาสตร์, (สิงหาคม, 2517), 44 - 45.

⁶ นิตา สะเพียรชัย, "การพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์," วิทยาศาสตร์, 1 (มกราคม, 2518), 21.

และคิดอย่างมีเหตุผลมากกว่าขั้นอยู่กับคำอธิบายหรือการสอนของครู แต่การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบส่องนักวิชาก็การสอนให้หลายวิธี เช่น การปฏิบัติการทดลอง การสาธิต การอภิปราย⁷ ฯลฯ Joseph J. Schwab⁸ กล่าวว่าการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบส่องจะไม่ประสบผล ก็ยังได้เลย ด้านกันนักเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการที่จะพบปัญหา วิชาก็สอนที่คิดสุดก็คือให้นักเรียนได้เข้าไปปฏิบัติการทดลองด้วยตนเอง ได้เข้าไปพบปัญหา จึงจะเกิดความคิดในการแก้ปัญหาเหล่านั้น Robert B. Sund⁹ ได้เสริมว่าการที่นักเรียนจะเรียนได้คิดที่สุดนั้นต้องให้เข้าไปมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ได้รับการสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจ เรียนเฉพาะสิ่งที่มีความสำคัญและให้ประสบการณ์อย่างกว้างขวาง ครูจะต้องเตรียมการเพื่อการเรียนการสอนอย่างที่สุด ในนักเรียนได้รู้คุณมุ่งหมาย และได้เรียนรู้จากสิ่งที่สามารถสัมผัสได้ และจะช่วยให้การเรียนประสบผลดียิ่ง ครูสอนจะสามารถใช้วิธีอุปมา (Induction) ได้ก้าววิ่ง สำหรับการสอนแบบสืบส่อง (Inquiry Method) นั้น เพราะสามารถนำเข้าสู่ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักวิทยาศาสตร์ (Principle) ได้ง่ายแท้ๆ อย่างไรก็ตามการสอนนี้เป็นปฏิบัติการทดลองจะประสบความบุกเบิกมาก ด้านก้าวเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองมีไม่เพียงพอ นักเรียนขาดความรับผิดชอบ จึงมีวิธีการสอนอีกแบบหนึ่งที่สามารถสอนแบบสืบส่องได้คือ วิธีสาธิต (Demonstration)

ความเห็นคลังกลางของนักวิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีสอนแบบสืบส่องว่าดียังไง ปฏิบัติการทดลองและวิธีสาธิตแล้วจะให้ผลการเรียนแตกต่างกันหรือไม่ เมื่อครูสอนคนเดียว กัน เนื้อหาและเวลาที่ใช้ในการสอนเท่ากัน จึงให้ทำการวิจัยเรื่องนี้

⁷ ยงสุ รัศมินาศ, "การสอนวิทยาศาสตร์แบบอินไทรี," วารสารครุศาสตร์, 6 (กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม, 2514), 49.

⁸ Joseph J. Schwab, "The Teaching of Science as Enquiry," The Teaching of Science, (Cambridge : Harvard University Press, 1952), 102.

⁹ Robert B. and Leslie W., loc.cit.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบโดยใช้ชีวิชีสาขิตและวิธีปฎิบัติการทดลองในด้าน

1. สัมฤทธิผลทางการเรียน

1.1 ค่านความรู้ความจำ ความเข้าใจ

1.2 ค่านการแก้ปัญหา

2. ความคิดเห็นที่วิธีสอนทั้งสองวิธี

ลัมบุกฐานของการวิจัย

1. สัมฤทธิผลการเรียนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบโดยใช้ชีวิชีสาขิตและวิธีปฎิบัติการทดลองไม่แตกต่างกัน

2. ขอคิดเห็นที่วิธีสอนของนักเรียนที่เรียนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบ โดยใช้ชีวิชีสาขิต และวิธีปฎิบัติการทดลองไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสร้างราษฎร์ วิทยา เชียงใหม่ ภาคกลาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2517 จำนวน 54 คน

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปริยบเทียบการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอบโดยวิธีสาขิตและวิธีปฎิบัติการทดลองทั้งสองวิธี

3. การวิจัยครั้งนี้ไม่คิดคำนึงถึง

3.1 อายุ

3.2 เพศ

3.3 อาชีพมีความสำคัญ

3.4 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

ขอทดลองเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้คือวิธีแบบสอบถามความคิดเห็นและแบบทดสอบสัมฤทธิผลการเรียน
วิทยาศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเชื่อถือได้

ความจำกัดของการวิจัย

- ความเชิงนักเรียนในห้องเรียนที่เข้าร่วมการทดลองปรับตัวให้เข้ากับวิธีสอน
แต่ละวิชาโดยไม่เท่ากัน
- เวลาในการทดลองสอนอาจน้อยเกินไป นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการสอนแบบสืบสອบ

คำจำกัดความ

- การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสອบ (Teaching Science by Inquiry Method) หมายถึง การสอนวิทยาศาสตร์ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ (Knowledge) และทักษะทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Process Skill) โดยผู้สอนจัดสภาพการเรียนการสอนที่ใช้คำตามและการทดลองเป็นส่วนสำคัญ ใช้คำตามเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดในการแก้ปัญหา ใช้การทดลองเพื่อสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้
- การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสອบโดยวิธีสาธิต (Demonstration Through Inquiry Method) หมายถึง การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสອบที่ใช้สาธิตการทดลองเป็นการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการเรียนรู้ ขณะที่ทำการทดลองครูจะใช้คำตามเพื่อกระตุนให้นักเรียนตอบ อนุมาน ลังเล กังวล คิดเหตุผล แก้ปัญหา และรวมอภิปราย ลักษณะการสาธิตที่ใช้ในการวิจัย มี 2 แบบ คือ

2.1 ครูเป็นผู้สาธิต (Teacher Demonstration)

2.2 ครูและนักเรียนเป็นผู้สาธิต (Teacher Student Demonstration)

- การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสອบโดยวิธีปฏิบัติการทดลอง (Inquiry Method Through Experimentation) หมายถึง การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสອบที่นักเรียนปฏิบัติการทดลองอย่างเด่นชัด เช่น ทดลองความต้านทานของ ครูเป็นผู้แนะนำแนวทางและรวมอภิปรายเพื่อให้นักเรียนได้ความคิดรวบยอด (Concept) ที่ถูกต้อง นักเรียนทำการทดลอง สังเกต บันทึกข้อมูล ที่ความหมาย

และคงสมมุติฐานด้วยคุณกิริยานเอง

4. ลักษณะผลการเรียนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอด หมายถึง ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ใน课堂

4.1 ความรู้ความจำ ความเข้าใจ

4.2 การแกับัญญา

4.2.1 การนำไปใช้

4.2.2 การวิเคราะห์

4.2.3 การตั้งคำถาม

4.2.4 การประเมินผล

5. กลุ่มทดลองที่ 1 หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่สอนควยิวชีสัชิก

6. กลุ่มทดลองที่ 2 หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่สอนควยิวชีปัญบติการทดลอง

วรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสอนแบบสืบสอด (Inquiry Method of Teaching)

การสอนแบบสืบสอดมีรากฐานมาจากจิตวิทยาของเปี้ยเจทที่คือชัยโกรงสร้างทางสติปัญญาไว้ก่อน

ชนที่ 1 โกรงสร้างการคูกซึม (Assimilative Structure)

เป็นโกรงสร้างของขั้นการคูกซึม (Assimilation) ให้เข้าสู่โกรงสร้าง คือการเร้าให้เด็กนำความรู้เดิมมาใช้ในชั้นเรียน เด็กจะเรียนรู้โดยใช้ความรู้เดิมเป็นแนวทางในการคิด

ชนที่ 2 โกรงสร้างขั้นปรับปรุง (Accommodative Structure)

คือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงขยายโกรงสร้างเดิมเพื่อจะรับความรู้ใหม่และนำมาสัมพันธ์กับโกรงสร้างใหม่¹⁰

¹⁰ วีระบุฑ วิเชียรโชติ, "การสอนแบบสืบสาน-สอดสาน : วิธีสอนใหม่คิด," พัฒนาคัดล 7, 2514, 55 - 60.

วีระชัย ปูรณ์โภค¹¹ ได้อธิบายวิธีการสอนแบบสืบสอบไว้ว่าวิธีการสอนแบบสืบสอบจะไม่นำถึงการพยายามร่วมหรือৎสนข้อเท็จจริง แต่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนักเรียนดังวิธีการเรียนรู้สิ่งท่าง ๆ การสอนแบบสืบสอบจะเน้นถึงกระบวนการของการกันความทางวิทยาศาสตร์ วิธีการที่ใช้คือ ให้นักเรียนลองปฏิบัติอย่างนักวิทยาศาสตร์นั่นเอง เน้นกิจกรรมในการคิดและกำหนดปัญหา การสังเกต การวัด การจำแนกสิ่งท่าง ๆ การทำนายหรือการทรงสมบูรณ์สุรุณ การค้นคว้าแบบอย่างที่มีความหมาย (Meaningful Pattern) การสร้างการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมุติฐาน การสอนแบบสืบสอบเน้นการที่นักเรียนลงมือกระทำ (Learning by Doing) โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนการสอน (Student Center) วิธีสอนแบบนี้ของนักเรียนเป็นผู้ร่วมงานที่กระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้ นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองในการเรียนรู้ใช้สิ่งที่มีอยู่ของตนเองในการแก้ปัญหา บทบาทของครูในการสอนแบบนี้คือจัดและเตรียมสถานการณ์เพื่อโอกาสให้นักเรียนได้แสดงบทบาทของนักวิทยาศาสตร์

วีระบุฑ พิเชียรโภค¹² ได้แบ่งชนิดของการสอนแบบสืบสอบออกเป็น 3 แบบคือ

1. การสอนแบบสืบสอบชนิดที่นักเรียนเป็นผู้ 질문 (Active Inquiry) เป็นวิธีสอนที่นักเรียนนิ่งฟ้าความรู้โดยวิธีสืบสอบเอง ครูเป็นเพียงผู้เร้าให้นักเรียนคำนีน การเรียนรู้ จนสามารถสรุปความรู้ (Generalize) ไปขยายต่อ
2. การสอนแบบสืบสอบชนิดที่ครูเป็นผู้ 질문 (Passive Inquiry) เป็นวิธีที่ครูใช้วิธีสืบสอบโดยยกคําถามให้นักเรียนสามารถสรุปความรู้ได้โดยต่อ
3. การสอนแบบสืบสอบชนิดที่ครูและนักเรียนช่วยกัน (Combined Inquiry) เป็นวิธีสอนที่ครูและนักเรียนใช้วิธีร่วมกันในการสืบสอบโดยการตั้งคําถาม

¹¹ วีระชัย ปูรณ์โภค, "การสอนวิทยาศาสตร์สมัยใหม่," วิทยาศาสตร์, 8 (สิงหาคม, 2517), 46 - 47.

¹² วีระบุฑ พิเชียรโภค, เรื่องเดิม.

ชนนักเรียนสรุปได้เอง

จากนั้นที่ เดอ เคโค¹³ ได้ศึกษาดังกระบวนการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับ พัฒนาการทางค่านสกิปัญญาฯ เด็กที่เจริญเต็มขั้น Formal Operations มีความสามารถ ที่จะคงสมมุติฐาน และมีความคิดในการพิสูจน์หรือแก้ปัญหา การสอนให้ถึงความคิดรวบยอด (Concept) จะง่ายกว่าการสอนให้นักเรียนเข้าใจในหลักการ (Principle) และอย่างไรก็ตามถ้านักเรียนได้เกิดความคิดรวบยอด (Concept) และการสอนหลักการ (Principle) จะทำได้ง่ายขึ้น ดังนั้นครูควรจะพิจารณาให้ถึงความคิดรวบยอด (Concept) ให้ความรู้และสอนก่อน-หลัง การสอนความคิดรวบยอด (Concept) ควรจะปฏิบัติเป็นขั้นๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เชิญพูดคุยประเมินค่าความได้รับเบื้องต้นก่อนเรียน เรียนจบมาเรียน

แล้ว

ขั้นที่ 2 ให้แต่ละความคิดรวบยอด (Concept) ที่ยังแยกออกเป็น ความคิดรวบยอด (Concept) ทั้งหมดแล้ว

ขั้นที่ 3 กระเตรียมสื่อความเข้าใจที่ดีและมีคุณค่า (Useful Verbal Mediator)

ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนได้พบทั้งค่าว้อย่างทั่วถูกและผิด

ขั้นที่ 5 การแสดงค่าว้อยางที่ถูกและผิดของทำในบทเรียนเดียวกันและ ก่อเนื่องกัน

ขั้นที่ 6 สอนให้เข้าถึงความคิดรวบยอด (Concept) ที่ถูกต้อง อย่างให้เกิดการเข้าใจผิด

ขั้นที่ 7 ทำการทดสอบ

ขั้นที่ 8 เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและครุยวจะเป็นผู้ที่ ให้กำลังใจ

¹³ John P. De Cecco, The Psychology of Learning and Instruction : Educational Psychology, (New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1968), pp. 401 - 418.

✓ เบرون จี มาเชียร์ส และ ชี เบนจา�ิน คอก 14 ได้ศึกษาถึงคุณสมบัติของห้องเรียนที่เป็นการสืบสานว่าควรจะมีลักษณะดังนี้

1. ห้องเรียนทองเป็นประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

2. ปัญหาที่น่ามาอภิปรายน่าสนใจควรที่จะขับคิดและสามารถถกสืบไม่ได้บทบาทของครูเป็นเพียงผู้ที่อยู่ภายนอกห้องเรียนดำเนินไปเท่านั้น

3. ทุกคนในห้องเรียนทองให้ความรวมมือเป็นอย่างดี

4. ปัญหาอื่นๆ ก็มีความสำคัญในการเรียนรู้เช่นเดียวกัน

ธีระชัย บูรณ์โซกิ¹⁴ กล่าวถึงจิตวิทยาที่ใช้ในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ไว้ว่า

1. นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ที่สุด ถ้าหากไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง ๆ อย่างเต็มที่ เช่น นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น ถ้าหากได้ลงมือทำการทดลองด้วยตนเอง แทนที่จะเพียงแค่อ่านตำราหรือฟังคำอธิบายของครูเท่านั้น

2. การชมเชย การให้รางวัล หรือการสนับสนุนให้กำลังใจ (Positive Reinforcement) ช่วยให้เกิดการเรียนได้ดีกว่าการลงโทษหรือคุกคาม (Negative Reinforcement) การชูหรือการลงโทษ อาจทำให้เกิดแนวโน้มในทางหลีกเลี่ยง การเรียนรู้ได้

3. การเรียนรู้จะถูกถ่ายโยง (Transfer) ได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนเห็นความเป็นไปได้ ในการถ่ายโยงความรู้นั้น ๆ (Transfer of Learning) และ มีโอกาสจะนำความรู้นั้นไปใช้

¹⁴ Baron G. Massialas and Benjamin Cox C., Inquiry in Social Study, (New York : McGraw-Hill Book Company, 1968), p. 111.

¹⁵ ธีระชัย บูรณ์โซกิ, เวิร์งเกิม, หน้า 40 - 44.

4. สิ่งที่มีความหมายคือตัวผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ถูกต้อง
จากจำได้ก็ต้องสูด
5. นักเรียนมักจะเรียนรู้สิ่งอื่นๆนอกเหนือไปจากสิ่งที่ครุภัณฑ์กำลังสอนอยู่
6. สิ่งแวดล้อมที่สืบและกว้างขวางช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ชนิดห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการที่คอมเมร์เชียลมีห้องอุปกรณ์มาก กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น ห้องเรียนที่กว้างเป็นเล้าและไม่มีสิ่งที่น่าสนใจจะมีแรงกระตุ้นต่อการเรียนการสอนอย่างมาก
7. รายละเอียดของเนื้อหาควรจะจัดให้เป็นหมวดหมู่หรือเป็นระเบียบอย่างคือเดียวกันที่จะสอน (Structure Pattern) มีระดับแล้วทำให้เกิดการลืมได้ยากขึ้น
8. การเรียนรู้จากการอ่านจะเกิดได้ก็ต้อง ถ้าหากว่าจะใช้เวลาในการทบทวนสิ่งที่ได้อ่านไปแล้ว แทนที่จะอ่านซ้ำอีก
9. การสอนที่ได้เตรียมมาแล้วเป็นอย่างที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น
10. นักเรียนมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้ในแนวเดียวกันที่ถูกทดสอบ เช่น ถ้าเราออกข้อสอบแบบเดียวกันเพื่อทดสอบแต่เพียงขอเท็จจริงทาง ๆ (Facts) นักเรียนก็มักพยายามจดจำขอเท็จจริงทาง ๆ เท่านั้น
11. นักเรียนจะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ถ้านักเรียนรู้ว่าต้องประสบความสำเร็จในการเรียนในเรื่องนั้น ๆ และครูซึ่งให้เห็นถึงวิธีที่จะนำไปสู่ความหมายนั้น ๆ
12. หน้าที่ของครูในกระบวนการเรียนรู้คือ การแนะนำแนวทางแก่นักเรียน แก่ลูกน้องให้บรรลุถึงช่องวัสดุประสงค์ที่ต้องการไว้
13. นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากเพื่อนนักเรียนกัยกัน ดังนั้นการทำางานร่วมกันเป็นหนึ่งในห้องปฏิบัติการจึงสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ได้
14. ถ้าสอนเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องใดเรื่องหนึ่งควรจะให้เข้าใจความหมายหรือหลักการของเรื่องทั้งหมด เสียก่อนแล้วจึงค่อยสอนรายละเอียดปลีกย่อยภายหลัง

ยงสุข รัศมินาศ¹⁶ ได้กล่าวถึงกิจกรรมในห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการว่า
ควรจะมีลักษณะ เป็นแบบเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดทดลองหรือทำการค้นคว้าทดลองไปจนจบ ซึ่งเรียกว่า Open-Ended Experiment ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ

1. ภาระทางการสอนเป็นภาระของนักเรียน ไม่ใช่ของครู แต่ครูจะใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบด้านนักเรียนสามารถเป็นผู้เลือกได้เอง ก็จะเป็นการเรียนครองจุดประสงค์ของการสอนแบบลืบส่อง

2. นักเรียนไม่ทราบคำตอบของกันในการทดลองหรือผลพัฒนาว่าจะเป็นไปในที่ใด เพราะเราต้องการให้นักเรียนได้คิดหรือฝึกหัดด้วยตนเอง การสังเกตและสรุปผลของภาระทางการสอนแบบลืบส่อง

3. เปิดโอกาสแก่นักเรียนได้ใช้ความคิดมากกว่าเดิมในการที่จะอ่านหรือแปลความหมาย หรือวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา กรุณาจัดแบบนักเรียนออกตามระดับความสามารถ เพื่อทำงานด้านวิเคราะห์ข้อมูลในระดับต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ให้คุณภาพ แต่จะช่วยให้นักเรียนตั้งเป็นภูมิภาคทั่วไป ฉันจะเป็นประโยชน์ต่อการทดลองหรืออภิปรายรายการทดลอง ไป

4. ในบางบทเรียน ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดลองควรไม่เน้นกัน เพราะให้ทางกันทางทดลองควรร่วมมือกันและสนับสนุนกันและช่วยกัน แต่ผลการทดลองที่ได้จากนักเรียนทุกคน จะกลายเป็นข้อมูลของนักเรียนทั้งห้อง ซึ่งอาจนำมาเขียนกราฟ เพื่อใช้ทำนายในส่วนที่ไม่ได้กำหนดไว้ในการทดลองไป

5. การทดลองบางอันสามารถกระทำได้โดยความริเริ่มในตัวนักเรียน ซึ่งอาจทำให้นักเรียนนำไปกับค้นคว้าศึกษาต่อที่บ้าน

6. ในบางการทดลองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เห็นว่า การทดลองอันเดียวอาจตอบคำถามใดๆ อย่างไร หรือความสามารถอันใดก็ตามที่นี่อาจจะทำให้การทดลองพิสูจน์ได้

¹⁶ ยงสุข รัศมินาศ, "การสอนวิทยาศาสตร์แบบอินไก่าวี," วารสารครุศาสตร์, ๖ (พฤษภาคม - พฤษภาคม, ๒๕๑๔), ๕๑ - ๕๒.

หลายอย่าง อัญทึกการมองปัญหาของเจ้าตัวคน✓

โรเบิร์ต บี ซันค์ และ โทรบริก¹⁷ ได้ศึกษาถึงวิธีการสาขิตและข้อควรระวังต่อไปนี้เกี่ยวกับการสาขิต เขาแบ่งการสาขิตออกเป็น 6 แบบ

1. ครูสาขิต (Teacher Demonstration) เป็นวิธีที่ครูสุดเพราะสามารถจะควบคุมระเบียบในชั้นเรียนไว้ได้และนำเข้าสู่ห้องเรียนได้ง่าย

2. ครู-นักเรียนสาขิต (Teacher Student Demonstration) เป็นการสาขิตที่ครูและนักเรียนรวมกันกระทำ ให้นักเรียนปฏิบัติเอง อาจเป็นกลุ่มเด็ก ๆ หรือเป็นส่วนบุคคล การสาขิตแบบนี้คือการที่นักเรียนฝึกปฏิบัติเองหรือมีล่วงร่วมในกลุ่ม

3. นักเรียนเป็นกลุ่มสาขิต (Student Group Demonstration) การสาขิตนี้จะให้ผลลัพธ์ที่เมื่อนักเรียนให้ความร่วมมืออย่างจริงจัง ควรจะใช้ในบางโอกาสเพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศแห่งหนึ่ง เพราะถ้าใช้กลุ่มทันก์เรียนทั้งชั้นไม่พอใจเป็นผู้สาขิตจะทำให้การเรียนไม่ประสบผลก็ได้

4. การสาขิตโดยนักเรียนคนเดียว (Individual Demonstration) จะเป็นผลลัพธ์ด้านหากันนักเรียนผู้สาขิตเป็นผู้ที่เพื่อนชอบและผู้สาขิตจะรู้สึกภูมิใจ

5. วิทยากรสาขิต (Guest Demonstration) โดยการเชิญวิทยากรที่มีความชำนาญมาสาขิตเป็นผลลัพธ์ที่นักเรียนจะรู้สึกคุ้นเคย เพราะได้รับความรู้แปลกใหม่และได้เปลี่ยนบรรยากาศ

6. การสาขิตเงียบ (Silent Demonstration) โดยครูจะสาขิตเป็นขั้นตอนอย่างมีระเบียบ นักเรียนจะเป็นผู้ใช้ความสามารถในการสังเกต การบันทึกข้อมูลและการพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยครูจะไม่แนะนำอะไรให้เลย การสาขิตแบบนี้จะเป็นประโยชน์ในแห่งที่นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนเอง

¹⁷ Robert B. Sund and Leslie W. Trowbridge, Teaching Science by Inquiry in the Secondary School, Ohio : Charles E. Merrill Publishing Co., 1967), pp. 117 - 118.

การสาธิตที่กิจกรรมได้พิจารณาในสิ่งเหล่านี้

1. มองเห็นได้ชัดเจน ถ้าเป็นการทดลองเกี่ยวกับสัมภูปกรณ์แล้ว ถ้าใช้ขยายด้วย Projector ให้จะดีมาก

2. เสียงควรชัดเจน นักเรียนสามารถได้ยินทุกคน เสียงที่นักเรียนแสดง ความคิดหรือตอบคำถาม ถ้าไม่ชัดเจนครุ่นควรจะเน้น

3. ควรมีคำพูดหรืออุตุนิธิที่เกิดความสนุก ทำให้หันเหสนใจชิวชิว

4. การเริ่มการสาธิตท่านคนเดียวจะเรียกร้องความสนใจได้มาก การสาธิตที่จัดเป็นขั้นตอนจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเข้าถึงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้โดยง่าย

5. คำดำเนินการที่ใช้ในการสาธิตจะเริ่มความคิดตามเกี่ยวกับเครื่องมือ ถ้าเครื่องมือน่าสนใจและสามารถที่จะเน้นพำนัชการทดลอง เช่น คำดำเนินขั้นตอน "อะไร" "อย่างไร" "ทำไง"

6. สนับสนุนและให้กำลังใจในการคิดหาคำตอบ ถ้านักเรียนตอบถูกควรจะชมเชย แต่หากตอบผิดก็ให้ใช้คำพูดที่ให้กำลังใจ เช่น พูดว่า "เป็นความคิดที่ดีแต่ยังไม่ถูก ลองนัก"

7. ควรจัดหากระดาษที่สอนอุปกรณ์เพื่อช่วยในการสาธิต ถ้ามีความเหมาะสม

8. ควรมีการสรุปโดยย่อเพื่อให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้ขอสรุปที่ถูกต้อง

9. ควรจะมีการประเมินผลทุกครั้ง

ราล์ฟ เอส วรานา¹⁸ (Ralph S. Vrana) ได้ศึกษาถึงวิธีทำคู่มือปฏิบัติ การทดลอง (Lab Sheet) และได้ดูว่ารู้สึกมีประโยชน์ต่อการทดลองที่จะประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. บอกวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

2. บอกเทคนิคที่ใช้ปฏิบัติการทดลอง

3. ควรจะมีภาพเครื่องมือและบอกส่วนต่าง ๆ ของเครื่องมือ

4. การปฏิบัติการทดลองทองเกิดผลวัดใจเมื่อนำไปปฏิบัติ
5. คำตามที่ใช้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง กรณีนี้ปฎิบัติการทดลองที่จะทำให้การเรียนการสอนสะดวกขึ้น และ节约เวลาในการปฏิบัติ การทดลอง เพราะเด็กได้เตรียมตัวมาก่อน

ในปีพุทธศักราช 2514 ยุพฯ งานนันทลีธ¹⁹ วิจัยพบว่า การสอนแบบสืบสูบทำให้นักเรียนมีความคิดแบบสืบสูบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความฉลาดทางการเรียนและความรับผิดชอบสูงขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความคิดแบบสืบสูบ ความฉลาดทางการเรียนและความรู้สึกรับผิดชอบไม่สัมพันธกันแบบส่วนตัวและแบบส่วนโถง

ในปีเดียวกัน ทัศนีย์ คุณวัฒนาวุฒิ²⁰ วิจัยพบว่าการสอนแบบสืบสูบช่วยพัฒนาความคิดแบบสืบสูบส่วน และการรับรู้แบบบุคลิกระหว่างมากกว่าการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลการสอนทั้งสองแบบไม่มีผลต่อการพัฒนาความอยากรู้อยากเห็นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ความคิดแบบสืบสูบส่วนมีแนวโน้มจะสัมพันธกันเป็นเส้นโถงกับการรับรู้แบบบุคลิกระหว่างและความอยากรู้อยากเห็น แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปีพุทธศักราช 2515 นิรันดร์ แสงสวัสดิ์²¹ ได้วิจัยพัฒนานักเรียนที่โครงการ

¹⁹ ยุพฯ งานนันทลีธ, "การศึกษาผลการสอนแบบสืบสูบส่วนในวิชาวิทยาศาสตร์ ที่มีทักษะความคิดแบบสืบสูบส่วน การสอนและการเรียน และความรู้สึกรับผิดชอบ," (ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515).

²⁰ ทัศนีย์ คุณวัฒนาวุฒิ, "การศึกษาเปรียบเทียบการสอนแบบสืบสูบส่วนและ การสอนแบบเดิมที่ส่งผลต่อความคิดแบบสืบสูบส่วน แบบการรับรู้และความอยากรู้อยากเห็น," (ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515).

²¹ นิรันดร์ แสงสวัสดิ์, "ผลการสอนแบบสืบสูบส่วนกับการสอนแบบเดิมที่มีผลต่อพัฒนาการทางความคิดตามทฤษฎีของเปี้ยเจท และการสร้างความคิดรวบยอด," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย ศึกษาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

สอนแบบสืบสอนกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย มพัฒนาการทางด้านความคิดและ
ความสามารถสร้างความคิดรวบยอดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ พัฒนาการทางความ
คิดของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงกับการสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนชายและหญิง
ไม่สัมพันธ์กัน ส่วนพัฒนาการทางความคิดของนักเรียนหญิงกับการสร้างความคิดรวบยอดของ
นักเรียนหญิงล้มเหลวมากกว่าของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมนึก เสมา²² ไกศึกษาเปรียบเทียบการสอนเรื่อง "ความร้อนและ
แสง" แบบสืบสอนกับแบบบรรยายในชั้นประถมปีที่ 7 โรงเรียนราษฎร์ เชตพะโชน
กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2515 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอนมีสัมฤทธิผลในการเรียน
รวมของชั้นสุดท้ายสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย

2. นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบสืบสอนมีสัมฤทธิผลในการเรียนใน
แก่จะมหไม่แตกต่างกัน

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนระดับความสามารถทาง
ปัญญา กับคะแนนสัมฤทธิผลในการเรียนของนักเรียนห้องสองกลุ่มเท่ากับ 0.618 และมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .05

สมชัย โภมล²³ ไกศึกษาในหัวข้อเรื่องเดียวกับสมนึก เสมา ในปีเดียวกัน
แต่เปลี่ยนเนื้อหาเป็นเรื่อง "แม่เหล็กไฟฟ้า" ใช้ประชากรกลุ่มเดียวกัน ผลการวิจัยเหมือน
กัน ทางกันเฉพาะค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนระดับความสามารถทางปัญญา กับ

001278

²² สมนึก เสมา, "การศึกษาเปรียบเทียบการสอนเรื่อง"ความร้อนและแสง"แบบ
สืบสอนกับแบบบรรยายในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย ศึกษาและ改良ภูมิปัญญา, 2516).

²³ สมชัย โภมล, "การศึกษาเปรียบเทียบการสอนเรื่อง"แม่เหล็กและไฟฟ้า" แบบ
สืบสอนกับแบบบรรยายในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย ศึกษาและ改良ภูมิปัญญา, 2516).

คะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนเท่ากับ 0.377 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พุทธศักราช 2517 สุภาเพ็ญ จริยเศรษฐ์²⁴ ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งได้รับการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอด ผลการวิจัยพบว่า

1. หลังจากกลุ่มทดลองได้รับการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอดและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนวิทยาศาสตร์แบบบรรยายแล้ว กลุ่มทดลองมีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าเมื่อยังไม่ได้รับการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. นักเรียนกลุ่มควบคุมมีทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกันเมื่อยังไม่ได้รับการสอนวิทยาศาสตร์แบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สำหรับการศึกษาแบบสืบสอดในทางประเทคโนโลยีมานานแล้ว เช่น ในปีคริสต์ศักราช 1958 มาเรีย โอด คอนเนส²⁵ ได้ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบสัมฤทธิผลการเรียนวิทยาศาสตร์โดยวิธีอุปมาน (Inductive) และวิธีอนุมาน (Deductive) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียน 50 ห้อง และครุภัณฑ์สอนวิทยาศาสตร์ 50 คน ปรากฏผลการวิจัยว่า สัมฤทธิผลการเรียนวิทยาศาสตร์โดยวิธีอุปมาน (Inductive) ดีกว่าวิธีอนุมาน (Deductive)

ปีคริสต์ศักราช 1962 ชุคแมน²⁶ (Suchman) ได้ทดลองสอนวิทยาศาสตร์

²⁴ สุภาเพ็ญ จริยเศรษฐ์, "การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบสอดกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่สี่," (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

²⁵ "The Comparison of Inductive and Deductive Method of Teaching High School Chemistry," (Doctoral Dissertation, Boston University, 1958).

²⁶ Richard J. Suchman, Inquiry Development Program : Developing Inquiry Science Research Associate, 1966, PP. 90 - 113.

แบบสืบสอดกันนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 (เกรด 5-6) ในสหรัฐอเมริกา ใช้เวลาสอน 24 สัปดาห์ต่อเนื่องกัน สัปดาห์ละ 1-2 ชั่วโมง ครูที่สอนได้รับการอบรมฝึกการสอนแบบสืบสอดมาแล้ว 8 สัปดาห์ มีการเตรียมการทดสอบจริงเป็นขั้น ๆ คือ ครุยสอน เตรียมและปรับปรุงอุปกรณ์และวิธีการทาง แบบทดสอบใช้ ชี.ที.เอ็ม.เอ็ม. (C.T.M.M.,

The California Test of Mental Maturity, 1957 S - Form for Elementary Grade) แบบทดสอบ พี.ซี.อี. (P.C.E., Predict - Control Explain Test และแบบทดสอบเคอสเทลล์ (Quest Test) และบันทึกภาระของนักเรียนแต่ละคน นำผลมาวิเคราะห์ ปรากฏว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ชี.ที.เอ็ม.เอ็ม. (C.T.M.M.) และ พี.ซี.อี. (P.C.E) ที่ทดสอบก่อนสอนและหลังสอนเพิ่มขึ้น และหากทางกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับเคอสเทลล์ (Quest Test) ที่สร้างขึ้นวัดผลิตผล (Product) ของการฝึกสืบสอด คือวัดว่าผู้เรียนได้อะไรไปบ้างหลังจากได้รับการสอนแบบสืบสอดมาแล้ว การวัดนั้นแบ่งเป็น 3 ค่าน คือ

ผลิตผล 1 คือ (Product A) ใช้วัดความสามารถในการทำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสิ่งใหม่ พนวิพัฒนาการทางค่านนี้ของเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลิตผล 2 คือ (Product B) วัดความสามารถที่จะคนพบสภาพการณ์ใหม่ของสถานการทางกายภาพที่เกิดขึ้น ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลิตผล 3 คือ (Product C) ใช้วัดความสามารถในการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันของสิ่งของ สภาพการณ์และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

จากการบันทึกภาระของนักเรียนนี้ด้วยเครื่องบันทึกเสียง นักเรียนกลุ่มทดลองมีภาระสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อลเด้น เคอร์²⁷ (Allender) ใช้ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่จะมี

อิทธิพลต่อทักษะของการคิดแบบสืบสอด โดยใช้นักเรียนระดับประถมปีที่ 5 (เกรด 5) จากโรงเรียนมิวิเดอร์น ชูเบอร์แมน คอมมูนิตี้ (Midwestern Suburban Community) จำนวน 54 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง และจัดdeck เหตุการณ์ให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ทางกัน 3 แบบ คือสิ่งแวดล้อมเปิด (Open-Environment) สิ่งแวดล้อมโครงสร้าง (Structured Environment) และกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างในการจัด แล้วให้เด็กแต่ละคนหาประสบการณ์และความรู้โดยใช้ความคิดแบบสืบสอดจากอุปกรณ์ทาง ๆ ที่จัดไว้ให้ เช่น หนังสือพิมพ์ เครื่องขยายเสียง เอกสารและรายงานทาง ๆ และเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการจำนวนคำถ้าของนักเรียนแต่ละคน ปรากฏว่า นักเรียนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเปิดและสิ่งแวดล้อมแบบโครงสร้างสามารถคำถ้าได้มากกว่านักเรียนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

ในปี คริสตศักราช 1970 ยังส์²⁸ (Youngs) ได้ศึกษาผลการใช้อุปกรณ์การสอนและวิธีสอนที่ให้นักเรียนรู้จากการเรียนรู้อย่างอิสระ โดยจัดเหตุการณ์ชนวนมาเริงเร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น และหาทางให้นักเรียนใช้ความคิดแบบสืบสอดหลายครั้ง จำนวน 71 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม อีกสองกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งใช้วิธีสอนและอุปกรณ์ที่กระตุ้นเริงเร้า ให้เด็กของใจ พยายามที่จะอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นขัดแย้งกัน และให้ทดลองสอนในวิชาพิทยาศาสตร์ เมื่อเสร็จจากการทดลองแล้ว ทดสอบความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน และระดับการใช้ความคิดแบบสืบสอด โดยนำคะแนนสอบก่อนสอบ (Pretest) และหลังสอบ (Post Test) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบกัน ปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการอธิบายปัญหาทั้งชนิดมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

²⁸

Richard C. Youngs, "The Naturance of Independence and of Independence Learning in Fourth Grade Children Through Inquiry Development : Final Report," Reseach in Education, 5 (1970), 53.

ในปีเดียวกันนี้ ยังส์ และ โจนส์²⁹ (Youngs and Jones) ได้ทดลอง
ลองแบบลีบลوبเพื่อศึกษาผลการใช้อุปกรณ์การสอนที่จะช่วยพัฒนาความคิดแบบลีบลوب โดย
ทดลองสอนกับเด็กนักเรียนประถมปีที่ 7 (เกรด 7) จำนวน 12 คน ซึ่งมีระดับศักยภาพ
สูง แบ่งเป็นสองกลุ่มละ ๆ 6 คน แต่ละกลุ่มน้ำหนักต่างกัน 6 กิโลกรัม หรือในกลุ่ม
เดียวกัน กลุ่มแรกสอนวิทยาศาสตร์โดยวิธีลีบลوب ได้จัดสรุปกรณ์ช่วยให้เกิดความคิดแบบ
ลีบลوبในการเรียน สอนลีปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที เป็นเวลาติดตอกัน 24 ลีปดาห์
ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งสอนวิทยาศาสตร์โดยให้ทำกิจกรรมวิทยาศาสตร์ แต่ไม่ใช้วิธีสอนแบบลีบลوب
ใช้เวลาในการสอนเท่ากัน แล้วทดสอบการคิดแบบลีบลوب การคิดโดยใช้จาระณ์ ความ
ล้มเหลวที่ผลทางวิทยาศาสตร์ และวิเคราะห์ปัญหาระหว่างค่า datum ของนักเรียนและครูผู้สอน
ในชั้นเรียน พนักงานที่เรียนวิทยาศาสตร์แบบลีบลوبสามารถคำนวณได้มากกว่านักเรียน
กลุ่มที่ไม่ได้เรียนด้วยวิธีลีบลوبอย่างมีนัยสำคัญ และยังพบว่าครูผู้สอนในชั้นเรียนของกลุ่มที่
สอนแบบลีบลوبตอบปัญหานักเรียนได้ดีกว่าครูที่สอนกลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้สอนแบบลีบลوبอย่างมี
นัยสำคัญอีกด้วย

จากการนับว่าในวารสารการวิจัยปรากฏว่ายังไม่มีการวิจัยเบรี่ยນเทียบ
สมดุลที่ผลทางการเรียนวิทยาศาสตร์แบบลีบลوبโดยวิธีสาขิทและวิธีปฏิบัติการทดลองเลย
ญี่วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงผลที่จะได้รับจากวิธีสอนแห่งสองวิธีนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²⁹ Richard C. Young, and William W. Jones, "The Appropriateness Grade Children : Final Report," Research in Education, 5 (1970), 41.